

Протокол

№

гр. София, 23.07.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 57
състав, в публично заседание на 23.07.2020 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Теодора Георгиева

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6938** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 10:45 часа се явиха:

Ищецът - Д. Т. М.: редовно призован, не се явява, представлява се от адвокат С. И., с пълномощно на лист 36 по делото.

Ответникът - директорът на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ [населено място] (ГДИН): редовно призован, не се явява, представлява се от юрисконсулт Н. Д., с пълномощно на лист 34 по делото.

Ответникът - министърът на правосъдието: редовно призован, не се явява, представлява се от юрисконсулт Н. Д., с пълномощно на лист 37 по делото.

Софийска градска прокуратура: редовно призована, представлява се от прокурор Куман Куманов.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА два броя молби на ищеца, постъпили в съда съответно на 05.06.2020 г. и на 25.06.2020 г., с които същият изрично заявява, че не желае да бъде конвоиран за съдебните заседания и не желае да присъства лично на тях.

Адвокат И.: Да се даде ход на делото. Исках да уточня, че ищецът не желае да присъства лично и иска да не бъде конвоиран и занаяпред.

Юрисконсулт Д.: Да се даде ход на делото.

Прокурор К.: Няма пречки, моля да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА постъпило на 02.06.2020 г. с вх.№ 14941 писмо от Затвора - [населено място], с което на съда се изпраща личното досие на лишения от свобода Д. Т. М..

ДОКЛАДВА депозирано в 10:23 часа на 23.07.2020 година уточнение на исковата молба. ВРЪЧИ препис на юрисконсулт Д..

Адвокат И.: Поддържам уточнението на исковата молба. Уточнението съдържа всички наши съображения за настъпили вреди, които сме изтъкнали преди в исковата молба, нейните уточнения и жалби, депозирани пред съда. Конкретизирали сме ги, като въпреки старанието ми да стегна изложението, това не ми се отдаде. Претендираме обезщетение за незаконосъобразни действия и бездействия. Първата част на уточнението на исковата молба представлява искане за обявяване на незаконосъобразност и нищожност, там където бъде установена тя, на актовете на ответниците, действията и бездействията, които сме изброили, липсата на заповед за преместване на лишения от свобода в Затворническо общежитие К. на 14.06.2013 г., незаконосъобразно спиране и отстраняване от работа на 29.05.2013 г., което е направено със Заповед № 323 от 14.06.2013 г. на началника на Затвора - С., изложени са съображения защо считаме, че заповедта е незаконосъобразна и нищожна, но и нецелесъобразна също така, както и основания за нищожност, така също основанията за отстраняване от работа смятаме като незаконосъобразно действие, но обжалваме и заповедта, с която това е направено - Заповед № 323 от 14.06.2013 г. на началника на Затвора - С., като държа да бъде вписано в протокола, че тази заповед и до този момент не е връчена на ищеца и за тази заповед узнаваме от това дело и още по-точно – узнаваме от затворническото досие, където се намира същата, но тя никога не е била връчвана на ищеца. Оспорваме нейната законосъобразност по съображения подробно изложени в исковата молба, както и отстраняването му от работа. Не само отстраняването му от работа, но и спирането му след това от работа, след което обжалваме и незаконосъобразната и безнадлежна заповед за издаване на възможност за ползване на награда по силата на Заповед № 574 от 20.05.2013 г. на началника на Затвора - С., която представлява допълнителна хранителна пратка, въпреки законовата разпоредба на чл. 94, ал. 1 от ЗИНЗС, императивно сочеща, че администрацията е длъжна да осигури на затворника възможността за ползване чл. 98, ал. 1, точка 3 от ЗИНЗС, не по-късно от три месеца от издаване на заповедта. Тъй като заповед е била издадена, тази заповед се оказва налична е в досието, на първата страница, тя съществува, но не е осъществено даването на тази хранителна пратка. Това може да се докаже с копие от личния картон на затворника, което доказателство сме поискали в исковата молба да бъде представено от ответната страна, тъй като в този личен картон се отразяват посещенията на близките, предаването на хранителни пратки и багажи през 2013 година. От този личен картон ще се установи дали в този двумесечен срок, последвал от дата 20.05.2013 г., когато е съставена Заповед № 574, е последвало предаване на тази допълнителна хранителна пратка. Това е важно, тъй като неосъществяването на допуснатата награда със заповедта, представлява налагане на дисциплинарно наказание. Тъй като това наказание не е наложено с надлежна заповед е и незаконосъобразно, е налице налагане на второ наказание за едно и също провинение. За провинението е наложено едно наказание – „писмено

предупреждение“, наложено със Заповед, която обжалваме с тази искова молба, а освен това той търпи и още едно наказание - недаване на награда. Тоест получава две наказания за едно провинение, което е в противоречие на чл. 150 от ЗИНЗС. В т. IV на исковата молба сме формулирали защо считаме за незаконосъобразно наложеното дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“. В подробното изложение един от важните моменти е това, че заповедта няма подпис на издателя. Става въпрос за Заповед № 230 от 14.06.2013 г. за налагане на дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“. Тази заповед би следвало да е издадена от началника на Затвора - С.. На мястото, където би следвало да стои подписът на началника на Затвора, не стои нищо. Под това място е сложен печат „вярно с оригинала“ и има някаква драскулка. Тази драскулка не може да бъде подпис, но дори да се приеме, че е подпис, не е указано кой е този заверяващ и по силата на каква заповед са му делегирани такива правомощия. Дори да са му делегирани такива правомощия заповедта няма как да е легитимна, тъй като такива правомощия по Тълкувателно решение, което съм цитирала, няма как да бъдат делегирани другиму. Държа да покажа на съда екземпляра, в който моят доверител е получил заповедта, тъй като освен копието, с което разполагам, на него му е бил предоставен оригинален така да се каже екземпляр. Предоставям на съда за сверка оригинала, за да се увери, че заповедта, както е със сини реквизити, няма подпис. Това е Заповед № 230 от 14.06.2013 г. за налагане на дисциплинарно наказание. Тя не е мотивирана и страда от редица пороци, които подробно сме уточнили в исковата молба за пореден път. След темата с „писменото предупреждение“, което представлява наложено дисциплинарно наказание, и неговата незаконосъобразност, но и нищожност, следва да бъде отбелязано, че в нарушение на чл. 36 от АПК административният орган изобщо не е запознал ищеца с образуването на преписката, не му е дал възможност да се запознае с нея при налагането на дисциплинарно наказание, нито да си води бележки, нито да излага съображения, нито са събрани доказателства, нито е съобразено искането му за събиране на доказателства, не са събрани такива, не са изяснени фактите и обстоятелствата за цялата ситуация, не са били обсъдени обясненията на лишения от свобода (ЛСВ), не са посочени мотиви. Развила съм много подробно темата в подточка 9 към т.IV в уточнението на исковата молба. Под т.V в уточнението на исковата молба е преместването на доверителя ми от Затвора - С. в Затворническо общежитие К. и обжалването пред ГДИН, както и обжалването пред Министъра, както и съдбата, която са имали тези две обжалвания. В края на исковата молба сме формулирали искането си за обезщетение, с каквото ищецът счита, че следва да бъде обезщетен за продължителното нарушаване на неговите права и това, че ответниците, несанкционирани за този продължителен период от 2013 до 2020 година - седем години, муплицират незаконосъобразните си действия и актове, като несанкционирането им чрез надлежната институция - съда, им дава възможност да продължават с тази практика. Ето защо, както ищецът, така и аз като негов процесуален представител, считаме, че следва да бъде определено и обезщетение на доверителя ми, както и възстановяването му на работа от същия вид, въпреки, че мястото, където той изтърпява наказанието е променено. Ответникът е един и същ. На другото място, където е продължил да изтърпява наказанието си лишаване от свобода ищецът, той следва да бъде възстановен на същия вид работа. Липсата на условия не следва да бъде оправдание за неизпълнение на съдебно решение. По останалите пунктове, по които ищецът счита, че следва да бъде обезвъзмезден е за времето, в

което той незаконосъобразно е бил лишен от възможността да работи и за това да му бъде зачетен периода от отстраняването му от работа до момента, в който бъдат репарирани вредите за него, с отчетени работни дни. Относно допълнителната хранителна пратка, ищецът счита, че тя следва да му бъде възстановена и да му бъде дадена възможност да я получи, защото е незаконосъобразно отменена и всъщност му е наложено и наказание. Формулираните претенции за обезщетение за неимуществени вреди ищецът е оценил на сумата от десет хиляди лева, поради продължителността, системността и незаконосъобразността на действията, бездействията и актовете на затворническата администрация и неблагоприятните последици, като неимуществените вреди се предполагат до доказване на противното с оглед разпоредбите на чл.284, ал. 3 от ЗИНЗС и в съответствие с константната практика на Европейския съд по правата на човека, всяко нарушаване на закона оказва неблагоприятно въздействие върху правната сфера и обезщетението следва да се обсъжда не дали е дължим размера, а в зависимост от продължителността и тежестта на търпените неблагоприятни въздействия. Тъй като Европейското законодателство отдавна е ратифицирано в нашето право, то следва определените обезщетения да бъдат в порядъка, който се присъжда в Европейския съюз, а не в по-малък размер, както е обичайната практика на българските съдилища, тъй като българите са не по-малко граждани на Европейския съюз, отколкото останалите граждани на Европейския съюз. Освен това обезщетението следва да бъде в завишен размер, за да действа дисциплиниращо и превантивно за ответника, за да го принуди да не нарушава законодателството и да се въздържа занапред от нарушения като изброените, най-вече заради това, че си е създал трайна практика за такива нарушения и те се повтарят от 2013 година и до този момент, при това не само по отношение на ищеца – и по отношение на ищеца и не само по отношение на него.

Юрисконсулт Д.: Моля да ми бъде дадена възможност да се запозная с изложението в допълнението на исковата молба.

Прокурор К.: Не възразявам.

С оглед направеното искане
СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на юрисконсулт Д. да се запознае с депозираното непосредствено преди днешното съдебно заседание уточнение на исковата молба и да изрази становище по направените доказателствени искания, включително за разпит на свидетели.

ОТЛАГА ДЕЛОТО И ГО НАСРОЧВА за 29.10.2020 година от 10:30 часа, за която дата и час страните и Софийска градска прокуратура са уведомени от днес чрез своите процесуални представители.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11:11 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: